

MAGYAR NŐK A NAGYVILÁGBAN

II. évfolyam - 2016 július

EGY ÉVESEK LETTÜNK

Kedves Olvasóink és Szerzőink!

Nyár van, évforduló. Egy éve indítottuk útjára kiadványunkat, azzal a szándékkal, hogy bemutassuk a nagyvilágban élő és munkálkodó, a magyarokat összefogó tevékenységét annak a sok-sok lánynak, asszonynak és szervezeteiknek, akikkel az évek során tevékenységünk kapcsán megismerkedtünk. Célunk volt, hogy bemutassuk azt a nagyszerű munkát, amit határon innen és túl végeznek. Példát adjuk és megmutassuk ne csak a jó dolgokat, hanem olykor a gondokról is beszámoljunk, esetleg útravalót adjunk és elgondolkoztassunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni szerzőink segítségét, akik napi teendőiken túl írtak számunkra tartalmas anyagokat. Köszönjük olvasóink figyelmét és leveleit, akik hozzászólásaikkal buzdítottak minket. Köszönet a Bethlen Gábor Alapnak az első évi megjelenés anyagi támogatásáért.

Kérünk mindenkit, hogy olvassa továbbra is kiadványunkat, és mindenkit bátorítunk, hogy vesse "papírra" és küldje el szerkesztőségi címünkre gondolatait, beszámolóit, tudósításait, hogy közreadhassuk a jövőben is.

Budapest, 2016. július 15.

RÖVIDHÍREK

* A SZOPTATÁS
VILÁGNAPJA Konferencia, az
Országgyűlés Felsőházi
Termében -2016.augusztus 1.

* NIMRÓD NÉPE - kiállítás
megnyitó a Józsa Judit
Galériában 2016. augusztus 18.
17 óra

KERESZTÉNY SZIGET BUDAPEST

2016 május 28-án saját sátorral voltunk jelen budapesti Margit szigeten megrendezett a Keresztény Szigeten, ahol rengeteg betérővel beszélgettünk az ERGO munkájáról, és megismertettük az eddigi kiadványainkat az érdeklődőkkel. A rendezvény alap gondolata: "bizonytalanabbá vált a világunk, talán keresztényként is nehezebb élni és gondolkodni ma, mint akár egy-két évvel ezelőtt". A bibliai képre is emlékeztethet bennünket a mai labilis helyzet: Jézus a vízen járva közeledik a csónakhoz, így hívja magához Péter apostolt... Nem könnyű megtalálni a jó válaszokat a problémákra, nem könnyű a hitre és bizalomra alapozni az életünket. Viszonyt könnyű eljőnni a Keresztény Szigetre május 28-án, melyen ezek a problémák is szerepelnek az előadások programjában, s melyre a szervezők minden érdeklődőt családosan szeretettel várnak! Ezt fejezi ki a rendezvény jelmondata is: „*Nem kell hozzá vízen járnod!*”

JÓTÉKONYSÁGI EST 2016 - SZOMBATHELY, MÁLTAI SZERETETSZOLGÁLAT

13 évvel ezelőtti tavaszon a Sérült Emberek Európai évében rendeztünk először jótékonyági estet, aktuálisan a fogyatékkal élők javára.

Az akkori év nyarán Déván dolgoztam egy hetet önkéntesként Bőjte Csaba gyermek paradicsomában. Ott köztük tapasztaltam meg igazán mit jelent szórványban magyarként és keresztényként élni. Megragadott az a szellemiség, melynek középpontjában az Úr állott. Gyámügyesként rögtön összehasonlítottam a mi – tárgyi feltételek tekintetében messze jobb, de amúgy Isten nélküli és emiatt kudarcos gyermekvédelmünkkel. Így lettek ők a következő évben és még néhányszor a máltai jótékonyági estek célcsoportja. A mi itthoni szakmai közönségünket is megfogta a lelkiségük. A Pécsi Tudományegyetem Szombathelyi Képzési Központjába is - ahol mellékállású oktatóként dolgoztam - meghívtuk és beszélt Bőjte Csaba a mindennapjaikról az ebbe épült hitről a főiskolai tanároknak és a szociális munkásoknak.

A következő években körbejártam a Kárpát medencét. Egy-egy hét munkával szerzett tapasztalatok után jöttek sorba a felvidéki, délvidéki, kárpátaljai, moldvai csángó gyermekek - többször is. Nem titkolt szándékunk volt, hogy a hazai közönség ne idegenként (román, ukrán stb.) tekintsen a nemzet elválasztott testrészein élőkre, hanem saját véreiként, akiket egy ránk erőszakolt történelmi döntés taszított – sok esetben- másodrangú állampolgári státusba. Családoknál sikerült elhelyezni a vendégeket. Ezáltal az itthoniak jobban megismerték szerény életüket, nehézségeiket, de örömeiket is. Tanulságos volt, főként a fiatalok számára. Tartós barátságok is szövődtek.

Idén 25 éves volt a máltai csoportunk. Ezért köszönetet mondtunk elsősorban a Mindenhatónak, mint legfőbb Pártfogónknak és a földi támogatóinknak is. Most kivételesen nem határon túli magyar gyermekeket hívtunk meg - bár a befolyt pénzádományt így is háború sújtotta Kárpátalján élőknak ajánlottuk fel. Ez évben a hajdani és jelen önkéntesek (mentősök, orvosok, jogászok, tanárok, vállalkozók stb.) gyermekei, unokái léptek fel, közel 30 gyermek. Szólt a zongora, hegedű, cselló, xilofon, ének vers, próza - barátságról, hűségről, szeretetről, megbocsátásról, a bennünket körülvevő élővilág megbecsüléséről. Mind tanítói céllal. Közben rövid, képekkel illusztrált összefoglalót láthatott a közönség, melyben felidéztek az elmúlt 25 évet: pillanatfelvételek következtek az országos elsősegély nyújtó konferenciákról, az árvízi és egyéb katasztrófákban való tevékeny részvételről, a gyermekvédelmi programokról, a börtönmisszióról, a menekültek segítéséről, a jótékonyági estekről, de a mindennapi szolgálatról is. Egy a Szombathely város által támogatott film is bemutatásra került: Legyél önkéntes címmel. Ez a 13 perc buzdítani kívánta a fiatalokat az anyagi ellenszolgáltatás nélkül végzett - ugyanakkor lelki gazdagodást adó munkára. A műsort egy fergeteges hangulatú, Istent dicsőítő rappes ének-zene – produkció zárta, melyben az 5 éves nagycsoportostól kezdve a kis és nagy diákokon át a váratlan balesetben megsérült és emiatt kerekesszékekbe kényszerülő nagylány is részt vett - a szülői, nagyszülői és széles társadalmi skálán mozgó közönség- (máltai lovagok, városi, megyei vezetők, képviselők, közéleti személyek, hajléktalanok, romák stb) lendületes tapsa kíséretében.

M. Luther King gondolata reméljük nyitott szívekre talált: "*mindenki lehet nagy ember, ...aki képes szolgálni másokat*". Ehhez a szolgálathoz nem kell egyetemi végzettség, nem kell az alanyt az állítmánnyal egyeztetni, csak nyitott szív kell hozzá és szeretettől áthatott lélek.

Szombathely, 2016. június 30.
dr. Asbóth Mária csoportvezető

A jótékonyági estről készült videó az alábbi internetes címen érhető el: <https://www.youtube.com/watch?v=0pPP872Scmg>

ELSŐ MAGYAR Teen STAR KÉPZÉS KESZTHELYEN

2016 június 16-19 között nagy sikerrel megtartottuk az első magyar TeenSTAR képzést Keszthelyen. Négy országból érkeztek magyar résztvevők, akik a helyi ifjúsággal foglalkoznak.

A Teen STAR egy olyan fejlesztő-ismeretterjesztő tanterv, amely az emberi termékenység megismertetésén keresztül tanítja a fiatalokat a szexuális élet területén a felelős döntéshozatalra és hatékony kommunikációra, növeli a fiatalok önismeretét és önbecsülését.

A Teen STAR-t sikeresen oktatják a világ számos országában általában heti egy órában, két szemeszteren keresztül a 7-10. évfolyamos korosztály számára. A Teen STAR célja, hogy a fiatalok felismerjék a női és férfi termékenység jeleit, megértsék fizikai és érzelmi hatásait és erősítse őket a szabad döntéshozatal felelősségének értékelésében.

Szeretnénk, ha ez a program elterjedne a Kárpátmedencében és segítené következő generációt az egészséges családok létrehozásában.

Kedves Olvasóink!

Észrevételeiket, hozzászólásaikat, tudósításaikat szeretettel várjuk a kiadóba: info@ergo-net.hu. Kéthavonta megjelenő, egy-egy téma köré rendeződő számainkba szeretnénk ezekből megjelentetni számosat. Várjuk írásaikat!

Impresszum

Magyar Nők a Nagyvilágban –
elektronikus levél formájában
készült kéthavi hírlevél
Felelős kiadó: Ékes Ilona – Ergo
Európai Regionális Szervezet
1011 Budapest, Hunyadi u.9.
www.ergo-net.hu
szerkesztő: Martony Ágnes
email: info@ergo-net.hu

SZABADKAI MEGBESZÉLÉS

2016 május 31-én szakmai megbeszélést tartottunk Hajnal Jenő, a Magyar Nemzeti Tanács elnökének meghívására. A megbeszélésen részt vettek: Ékes Ilona, az ERGO elnöke, Bábiné Szottfried Gabriella a védőnői hálózat alelnöke, dr. Bangó Márta a Szoptatásért Magyar Egyesület alelnöke, Jerasz Anikó a Magyar Nemzeti Tanács Végrehajtó Bizottságának elnöke, és Petkovics Márta a Végrehajtó bizottság tagja.

A megbeszélésen minden résztvevő kifejtette saját tevékenységi körének főbb irányvonalait, bemutattuk az ERGO kiadványai közül az Egészséges Életkezdet, A Nők a Nemzetgazdaságban és Nyitott szemmel az ifjúság védelmében című szakmai összefoglalókat.

Mind a magyarországi, mind a szabadkai képviselők kifejezték együttműködési szándékukat az anya-baba barát szülészeti kialakításának elősegítésére.

MEGHÍVÓ

Az Egészségügyi Szakmai Kollégium Védőnő Tagozata és Neonatológiai Tagozata konferenciát rendez az Anyatejes Táplálás Hete és a Szoptatás Világnapja alkalmából

„Az anyatejes táplálás jelentősége” címmel

Helyszín: Országház, Felsőházi terem (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3.)

Időpont: 2016. augusztus 01. 10.00

Fővédnök: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

A konferencián a részvétel ingyenes és regisztrációhoz kötött.

Bejelentkezni a http://appserver.antsz.hu/kerdoiv/05_parlament_szoptatas_vilagnap/ linken 2016. július 26-án 16 óráig lehet.

Az Országház műemlék jellegére-, valamint az érkező vendégek belépésekor történő átvizsgálására tekintettel javasoljuk és kérjük, hogy a csecsemőket testre erősített hordozóban legyenek szívesek szállítani.

A szervezők a változtatás jogát fenntartják!

Kapcsolat:

Bábiné Szottfried Gabriella: +36204449298, +36308698295

dr. Szabó Miklós: +36208258221

A rendezvény támogatói:

Az Országgyűlés Elnöke

Országos Tisztifőorvosi Hivatal

HAMBURG – MAGYARORSZÁG KIKÖTŐJE

A Hanzaváros Hamburg immár hagyományosan május első hétvégéjén Fesztivált rendez, ünnepli kikötője születésnapját, idén a 827-iket. Évről-évre más ország kap lehetőséget a bemutatkozásra. Idén Magyarországot választották partnerországnak. Ebben jelentős szerepe volt Eva-Maria Greve tiszteletbeli konzul asszonyunknak, valamint Michael Wendt úrnak, a főszervezőnek, mindketten jól ismerik és szeretik Magyarországot. Köszönet érte.

A sajtó a Fesztivál kapcsán sokat foglalkozott Magyarországgal, a Hamburgban élő magyarokkal és szervezeteikkel, intézményeikkel - ellentétben az otthoni sajtóval. Egy ilyen nagyszabású esemény, melyre 1,6 - 1,8 millió látogató érkezik a világ minden tájáról, s ezen partnerországnak lenni nem kis megtiszteltetés, nagyobb otthoni sajtóvisszhangot érdemelne. Magyarországi ismerőseimnél érdeklődtem – sajnos nem is hallottak róla.

A Fesztiválhoz kapcsolódóan a Hamburgi Ipari- és Kereskedelmi Kamara „Piacok és Innovációk” címmel gazdasági fórumnak adott helyet, s volt társszervezője a Berlini Magyar Nagykövetséggel, a Tiszteletbeli Konzulátussal, a Budapesti Ipari- és Kereskedelmi Kamarával valamint a Német Gazdaság Kelet-Európa Egyesületével karöltve. Az előadók beszámoltak a magyar gazdaság helyzetéről, perspektíváiról, már működő és még kiépítésre váró együttműködésekről, a légi- és gyógyászatitechnika területéről, s a közép vállalkozók támogatási lehetőségeiről.

A Fesztivál idén három nap helyett négy napossá vált, mivel a csütörtöki munkaszüneti nap volt – egyházi ünnep, s egyúttal az apák napja is. Az idei esős, hideg nyár a csodával határos módon gyönyörű meleg, napos idővel ajándékozott meg minket.

A megnyitó Ökoménikus Istentisztelettel kezdődött. 9 lelkipásztor, norvég, dán, finn, angol anyanyelvükön szóltak híveikhez. Meghatottan hallgattuk Menkéné Pintér Magdolna, az Észak-Németországi Magyar Evangélikus Egyházközség tisztelt és szeretett lelkipásztorát magyarul. Amikor felcsendült Himnuszunk, bizony több szem nem maradt szárazon.

Nagy élmény a hajók megnyitó bevonulási parádéja. „Alexander von Humboldt”, „Kruzenstern”, „Mir”, hogy csak néhányat említsek a nagyok közül. Impozáns látvány a hatalmas luxushajók, Aida Prima és társai kikötői manővereit nézni a partról. Végig zajlik az élet vízen és szárazon, színpadok, koncertek, tűzijáték, szórakozás, kulturális és kulináris élvezetek minden mennyiségben.

Az Elbai Philharmóniával szomszédos területen - az épület nem csak különleges formájával, de az eredetileg tervezett építési költségek megsokszorozódásával, valamint az átadás többszörös elhalasztásával is hírnevet szerzett magának - kap helyet az azévi partnerország. Tavaly Hollandia, jövőre Franciaország, s idén: „Magyarország, meglepően más” mottó alatt szakított a még mindig sokak fejében élő csak „Paprika és Piroska” kliséjével.

Naponta 11–19 óra között változatos programok szórakoztatták a nagyszínpadról a teret megtöltő közönséget. A siker nem vitatott, erről meggyőződhattünk a visszajelzésekből: a budapesti Klezmer Band, tánra penderítve számos jelenlevőt, a „Rajkó Talentum” gyermek-cigányzenekara elbűvölő résztvevői, virtuozitásuk, Bánhegyi Adrienn fantasztikus, világbajnoki címét bebizonyító ugrálókötél-akrobatikája, tűztánc, operettduó (hogy azért Piroska és paprika, a magyar temperamentum jelképei se maradjanak ki) – büszkék lehettünk rájuk.

A kiállítók kézműves termékeikkel, a kulináris élvezetek „felelősei”: a szürkemarha-, mangalica- és szarvaskolbász, kacsamáj, vecsési savanyúság, sajtok, minőségiborok s az erdélyi kürtőskalács, mely finom illatával csábított, s az illat az íz előfutára volt, szintén a siker pilléreit képezték.

Messziről láthatók voltak, különösen este, változó színű megvilágításban a BUDAPEST betűk - a fiatal magyar designer csoport Hello Wood alkotása. Előzőleg Budapesten a Hősök terén állították fel őket.

A fősátorban Budapest, Hévíz, Észak-Magyarország, Nyíregyháza, a Budapesti Fogklinikum, a Turizmus Zrt, a hamburgi Pannonia Utazási Iroda valamint a Hamburgi Magyarok Egyesülete képviselői fogadták az érdeklődőket. A sátor közepén egy nagyméretű búvárszék állt, egyfolytában körülveve próbálkozókkal, akik lelkesen tekerték a kiskockákat, végül feladták és megcsodálták a kockát pillanatok alatt a megfelelő oldalaira állító fiatalembert.

Az esemény főszervezője a Turizmus Zrt, Mezősi Csilla Berlinből és Bocsi Andrea Budapestről több hónapi előkészítőmunkája nélkül nem valósulhatott volna meg, hogy Magyarország ilyen szépen bemutatkozhasson.

Jelen volt Jakab István, a magyar Parlament alelnöke, aki tavaly a Hamburgi Magyarok Egyesülete meghívására Hamburgban járt és jelentette be hivatalosan is, hogy Magyarország a 2016-os Kikötőszületésnap partnerországa lesz. Eredményes tárgyalásokat folytatott. A kapcsolatok a hanzavárossal nagy jelentőségűek számunkra – hiszen Magyarország kikötője Hamburg.

Friedrich Ireghy Annamária,

Hamburg, Németország

Kis ismertetés Argentínáról - avagy hogyan kerültünk ide? -

Nem ritka az olyan ember Európában, aki nem sokat hallott, olvasott Argentínáról, és így csekélyek az idevágó ismeretei. Legföljebb büszkélkedhet azzal, hogy látta Lloyd Webber „Evita” című musical-paródiáját, amit behízselgő dallamaival igen kedvesnek talált és így megmaradt emlékezetében.

Igen, volt ugyan egy Perón nevű többszörös elnökünk, akinek második felesége Eva Duarte volt, a későbbi Evita. De itt meg is szűnik a párhuzam a musicallal. Perón először 1946-ban került hatalomra demokratikus választások által. Abban az időben 6 évig tartott a mandátum, tehát 1952-ig volt törvényes elnök. Ekkor halt meg rákban a 33 éves, karizmatikus felesége. Perónt újválasztották, de 1955-ben leváltotta a katonai kormány. Egymást követő különböző katonai és civil elnöki periódus után 1973-ban hívták vissza a madridi száműzetéséből, az új választások eredményének értelmében. Perón 1974-ben meghalt. Ez időben már leplezetlenül folyt Argentínában a dekadencia.

A prezidenciális államformában, ellentétben a miniszterelnökségi rendszerrel nagy jelentősége van az államelnöknek: hacsak egy kissé túllép a jogos hatáskörén, bizony könnyen válhat diktatőrüké. Perón igen népszerű volt, Evitát pedig a szegény tömegek bálványozták mint jótévő angyalukat. Megtehették tehát, hogy önkényesen kormányozzák az országot.

Meg kell érteni, hogy amikor a házaspár hatalomra került, éppen vége volt a II. Világháborúnak. Az egész háború ideje alatt, az utolsó 3 hónap kivételével, Argentína semleges maradt, és mindkét ellenséges tábornak állandó élelmiszer-szállítója volt - elsősorban gabonából és húsból, amiben az ország bővelkedett, és amely termékek e két kereskedelmi partnernél hiánycikkek voltak. Argentína aranyban kérte és kapta a fizetést minden hajórakomány után. Ezért a háború végén dúslakodott a nemes fémekben, és a megválasztott elnöknek és főként feleségének volt miből méríteni. Ezt meg is tették, és így az ún. „nincstelenség hada” maradéktalan hívókké vált az egymást követő populista, számukra előnyös intézkedések, ajándékozások folytán. Csakhogy tudjuk, hogy az ellenszolgáltatás nélkül nyújtott ajándéknak ritkán van jó vége.

Természetesen egy kis cikk keretében szükségszerűen leegyszerűsítve kell elmondanom a történeteket. Perón valódi államférfi volt, tág látókörrel, és tudta, mit jelent a tömegek kegye. Mussolini volt mintaképe, és hozzá hasonlóan remek szónok volt. Nem kevésbé felesége. Perón a gazdag ország élén odapillantott a nyomorgó Európa megszámlálhatatlan mennyiségű menekültjére, akik igen gyakran országukat és mindenüket hátrahagyó, jobb életre vágyó tömegeket alkottak. Perón volt az első dél-amerikai elnök, aki hamarosan kiküldte ügynökeit az európai menekülttáborokba, és ezek ott elkezdtek az arra hajlandókat verbuválni a kivándorlásra - a tengeren túli emigrálásra. Dolguk nem volt nehéz, fáradozásaik hamarosan gyümölcsöztek: rendre kezdtek Genovából elindulni a már papírokkal ellátott emigránsokkal megtelt hajók.

Így érkezünk meg igen sokan Buenos Aires kikötőjébe. Itt sok „rég Magyar” várta az újakat 1947-től még 1951-ig is. A korábban emigrált magyarok közt igen sokan származtak az elszakított területekről, volt városi iparos is köztük, akik Argentína nagyvonalú területén szorgalmuknak és tudásuknak köszönhetően szépen meggazdagodtak. Ezek a magyarok a legnagyobb készséggel, szeretettel, sőt bőkezűséggel várták a lerongyolódott honfitársakat, akik az ő segítségük által szépen legyőzhették az első akadályokat és nevesebb botlások nélkül megkezdhették a beilleszkedést.

Mármost, amennyire Argentína szívesen fogadta be az új emigrációs hullámokat, amelyek részére az országban bőven adódott hely és megélhetési lehetőség - annyira kevésbé törődött az újonnan jöttekkel megérkezésük után. Viszont teljes volt a szabadság. Lehetett munkát keresni és amint az megvolt, lehetett lakást bérelni. A legnagyobb részt a tönkretett Közép-Európából származó emigráns szorgalmas, képzett középosztálybeli volt. Az 1948 körül érkezett sok ezer magyar sem volt egyéb. Tehetséges nép lévén hamar föltaálta magát. Nem kesergett hiábavalóan

az elveszett haza után, hanem igyekezett tüstént megteremteni maga körül ennek a hazának a kis mását.

Jómagam tíz évesen érkeztem Buenos Airesbe és azonnal haszonélvezője lettem a szülők generációja által kifejtett közmunkának: magyar klubházat béreltek a nagyváros közepén, ahol alakult tánciskola, majd hétvégi magyar iskola, hamarosan cserkészlet is, volt kávéház és étterem, az idősebbeknek bridzs-szoba; megalakult a Szabadegyetem, megkezdődtek a szakelőadások a tizen- és huszonevűsek részére, akiket a háború és a menekülés megfosztott az érettségi vizsga vagy a továbbtanulási lehetőségtől. Az emigráció jeles professzorai adtak elő. Mindez persze szabadidőben történt, mivel mindenki naphosszat dolgozott a megélhetésért a legkülönbözőbb területeken. A spanyol nyelvismeret hiányában és az európai diplomák nem elismerésében kereshető annak az oka, hogy a legtöbb entellektüel miért nem tudott valódi szakmájában elhelyezkedni. Az emigrációs gyerek azonban hamar rájött, hogy ha valamire vágyik, azt meg kellett magának keresnie, és hogy tanulással, szorgalommal, ambícióval képes előrejutni.

Helyszűke miatt nem akarom hosszasan ecsetelni az első évek bukdácsolásait, mind a fölnőttek, mind a gyerekek világában. Mindazonáltal hangsúlyozom, hogy az ország nagyvonalú volt, mindenki, aki iparkodott és megvolt a munkakészsége kapott egy munkalehetőséget. Szépen kialakult a „kolónia” - ebben nőttünk föl, majd később ennek körében igyekeztünk házasársat találni. Igen sokunknak sikerült is, és így a kolónia, ha nem gyarapodott is, de magban megmaradt a sok kiválás és viszontagság ellenére is.

Ki kell emeljem, hogy Argentína számos más befogadó országgal ellentétben nem tekintette elengedhetetlennek a beolvadást, nem forszírozta sem ezt, sem a nyelvet. A különböző országok bevándorlóinak kolóniáit tudomásul vette, a szabadság teljes volt. Nekünk három felekezeti templomunk volt: katolikus már régebről, de hozzájött a református és az evangélikus. Az igehirdetés igen sokáig magyarul folyt, amíg aztán szép lassan sok minden megváltozott. Ám a mai napig, immár negyedik generációhoz érve meg tudtuk tartani a magyar szót, és a sok vegyes házasság (magyar nem magyarral) ellenére - gyakran a nem magyar fél teljes bevonásával - még mindig van egy kedves magyar kolónia Buenos Airesben.

Innen megy üzenetem a nagyvilág felé!

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

2016 június - Buenos Aires, Argentína

